

Liturgie

Welkom en stilte

Psalm 84: 1, 2 en 3

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Gebed

Lieve God, hier zijn we, met alles wat ons bezighoudt:

de zorgen van ons eigen bestaan en
die van de wereld waarin wij leven.

Want we worden het zo beu,
corona blijft ons dagelijks leven bepalen,
zelfs al wordt de speelruimte groter.

Juist nu merken we hoe lastig samen leven eigenlijk is:
we zijn onze onbevangenheid kwijt, draaien om elkaar heen.

Hoe kunnen we zo elkaar tot naaste zijn?

We ervaren moeite en ongemak:

elkaar kunnen ontmoeten, maar nog steeds zonder liefdevol aanraken,
de kerkdiensten zo anders.

En we dragen de last van de voorbije maanden met ons:

sommigen werkten zo intensief en zo veel;
anderen moesten thuis zitten, werkloos, niets te verdienen.

Wat wacht ons nog?

Omwille van die dubbelheid, die zorg en angst bidden wij:

Heer ontferm U. Amen.

Lezing Matteüs 10:16-33

Lied 362: 1 en 2.

Overweging

Lied 913: 1, 3 en 4.

Stenen leggen voor Mient Raap en Wende Koning.

Gebeden

Hemelse Vader,

wij danken U voor de gave van het leven

voor de geboorte van Wende Koning en voor de vreugde in alle gezinnen met jonge kinderen, wij

danken U voor alles waarmee Gij ons zegent,

blijf bij ons Heer, waar wij ook gaan of staan,

verbonden in Jezus de Levende.

Wij bidden voor de wereld, uw Schepping, waar uw Koninkrijk gestalte moet krijgen. Ondanks
getekende vredesakkoorden is er in grote delen van Colombia nog geen sprake van vrede. Heer
wees met de ontheemden in dat land, mensen die alles verloren zijn in de strijd tussen rebellen en
regeringsgezinde troepen.

Wij bidden voor de kerken in Colombia, dat zij het goede nieuws in woord en daad mogen
verspreiden, hoe moeilijk dat ook is. Geef hen geloof en moed om door te gaan.

Geef ook ons in Rinsumageest moed om door te gaan. We danken U dat er 4 nieuwe ambtsdragers
gevonden zijn, maar het blijft moeilijk om voldoende mensen te vinden. Heer help ons zoeken.

Inspireer ons tot levend gemeente zijn.

Wij bidde voor de rouwenden, de familie van Mient Raap.

De zieken, we bidden voor Sietske Posthumus, Sietske en Willem de Vries, Antje Fennema-
Deelstra die in het ziekenhuis verblijft, voor allen die in nood zitten.

In stilte leggen wi onze gebeden bij U neer, ... Onze Vader.

Lied 725: 1, 2 en 3.

Zegen, amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

We hebben gelezen dat Jezus tegen zijn leerlingen zegt: 'Ik stuur jullie als schapen onder de wolven.' Wat? Is Jezus gek geworden? Dat kan toch helemaal niet? Stel dat je een schaap tussen de wolven zet, loopt dat goed af? Wat Jezus bedoelt is dat zijn leerlingen bij het uitvoeren van hun opdracht te maken krijgen met vijandschap. De twaalf discipelen moeten naar de steden en dorpen van Israël gaan en daar het komende koninkrijk van God verkondigen. Maar niet alle Israëlieten zullen daar blij mee zijn. Jezus deed geweldige wonderen van genezing, maar de Farizeeën zeggen: hij kan dat alleen maar omdat hijzelf een duivel is, hij is de meester-duivel Beëlzebul (Matteüs 9:34). En Jezus' leerlingen zullen met diezelfde haat te maken krijgen. De vijandschap tegen Jezus zal ook hen treffen.

Dat is soms nog steeds zo. Misschien heb je wel eens gevoeld dat iemand wantrouwig of afstandelijk tegen je deed omdat je christen bent. Dat voelt heel vervelend. Gelukkig worden christenen in Nederland niet vervolgd, niet in gevangenissen gestopt of gedood. Maar christenen leven wel in een post-christelijke wereld, waarin veel wantrouwen bestaat t.a.v. de kerk. Als je Jezus volgt dan kan dat wantrouwen zomaar overslaan op jou.

Hoe moet je daarmee omgaan? Dat is de vraag vanmorgen: hoe leef je als christen in een wereld die het geloof vaarwel heeft gezegd? Misschien hebben we dan wat aan de woorden van Jezus. Hij zegt: 'Ik stuur jullie als schapen onder de wolven. Wees dus scherpzinnig als een slang, maar behoud de onschuld van een duif.' Het gaat dus over de slang en de duif.

Een slang heeft hele scherpe zintuigen. Hij heeft een tong met een gevorkt uiteinde, daarmee ruikt hij. Een slang heeft schubben, daarmee kan hij voelen. De ogen van de meeste slangen zijn niet zo goed, maar een slang kan wel trillingen in de grond voelen. En het mooiste is, er zijn slangen die infraroodstraling kunnen waarnemen. Daarmee kunnen ze in het pikkedonker zien. Een slang is scherpzinnig, hij heeft scherpe zintuigen. Daarmee kan een slang heel goed en heel snel op zijn omgeving reageren. Of het nou is om een prooi te pakken of om te vluchten.

Scherpzinnig als een slang wil dus zeggen dat je alert bent, dat je de reacties van andere mensen goed in kan schatten. Wie staat er open voor dat wij iets van ons geloof vertellen? En wanneer moeten we dat vooral niet doen? Dat vereist een bepaalde fijngevoeligheid, om de juiste tijd en de juiste manier van spreken te vinden, bij de juiste persoon.

En ja, een duif. Je ziet ze in tuinen, je ziet ze op stadspaleizen, je ziet ze eigenlijk overal. Een duif lijkt zich in niets bewust van de grote, boze wereld om hem heen. Misschien heb je wel eens geprobeerd om een duif uit je hand te laten eten, op zo'n plein vol met duiven. Zo'n duif kun je zo pakken. Voer op je hand, stil gaan staan en hij komt zo op je af: hebbes! Dat is de onschuld van een duif. Wij zeggen wel eens over een kind dat het nog onschuldig is. Dan bedoelen we: een kind gaat uit van

het goede in mensen, is zich nog niet bewust van het bestaan van kwaad. Over dat soort onschuld gaat het hier. Een duif is zich van geen kwaad bewust.

Voor ons als christenen heeft dat ook iets te betekenen: dat wij de mensen niet met wantrouwen tegemoet moeten treden. Ook al ontmoeten wij wantrouwen bij de ander, onze eigen grondhouding moet er één van vertrouwen zijn. Net als de duif, gaan we uit van het goede in de medemens. Zij zijn immers het object van Gods liefde, en Jezus zendt ons op weg met de boodschap van naastenliefde. Hoe zou je dat kunnen laten zien, als je zelf geen liefde toont? Maar, en daar ging de rest van de lezing over, wees je wel bewust dat jouw vertrouwen, jouw liefde vaak niet met wederliefde beantwoord zal worden.

De eerste christenen hadden het moeilijk, hun boodschap werd als een gevaarlijk bijgeloof gezien. De evangelist herinnert hen eraan dat zij daarin het lot van Jezus deelden, die belasterd werd als dienaar van Beëlzebub. Hou vol, want het gaat hier om je zieleheil, blij ondanks alle eventuele negatieve reacties toch trouw aan Christus. Hij is immers de Redder aan wie wij het leven te danken hebben.

Ten slotte. Wij zitten in een heel andere situatie, maar de oproep tot trouw aan Christus is ook aan ons gericht. Ds. de Reuver stelt bij een nieuwe visie voor onze kerk: "Als kerk sluiten we onze ogen niet voor zorgelijke ontwikkelingen. Veel gemeenten zijn bevangen door kramp vanwege de krimp. Hoe houden we het vol? In deze context is de Protestantse Kerk actief als kerk, aan het begin van een nieuw decennium. Daarin gebeurt ook veel goeds, in en buiten de kerk. Laten we daarom om te beginnen eens dik onderstrepen dat we dankbaar mogen zijn voor wat God ons geeft, in vrijheid en (relatieve) welvaart." amen.